

فلسفهٔ قضاصیل ز دیدگاه اسلام

۲۱۴۳

شماره ثبت

۱۳۹۵/۶/۲

قدرت اللہ خسرو شاہی

مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی

فهرست مطالب

۹	سخنی با خواننده
۱۱	مقدمه
بخش اول : کلیات	
۱۹	فصل اول: انواع مجازات در فقه جزایی اسلام
۲۶	فصل دوم: مفهوم قصاص
۲۸	فصل سوم: پیشینه تاریخی قصاص
۳۱	الف) قصاص و الواح دوازده گانه روم قدیم
۳۵	ب) قصاص در قوانین بابل و آشور
۳۶	ج) قصاص در قوانین مصر قدیم
۳۶	د) قصاص نزد عرب قبل از اسلام
۳۷	ه) قصاص در تورات
۴۰	و) قصاص در انجیل
۴۲	فصل چهارم: مفهوم فلسفه قصاص
۴۵	فصل پنجم: ماهیت بحث فلسفه احکام
۴۵	الف) جایگاه فقهی

۴۷		ب) جایگاه کلامی
۵۱		ج) جایگاه اصولی
۵۷		فصل ششم: شیوه‌های کشف و استنباط فلسفه احکام
۵۷		الف) وجود دلیل شرعی
۵۷		۱- فلسفه احکام در آیات
۶۰		۲- فلسفه احکام در روایات
۶۳		ب) نقش عقل در کشف ملاکات احکام
۶۴		۱- توانایی عقل در کشف ملاکات احکام عبادی
۶۵		۲- توانایی عقل در کشف ملاکات احکام غیر عبادی (معاملات یا عادیات)

بخش دوم: قصاص در اسلام

۷۲		فصل اول: تشریع قصاص
۸۲		فصل دوم: شرایط قصاص
۸۴		الف) تساوی در موقعیت اجتماعی
۸۷		ب) تساوی در جنسیت
۸۸		ج) تساوی در دین
۹۰		د) انتفای رابطه پدر و فرزندی
۹۵		ه) بلوغ قاتل
۹۸		و) عاقل بودن قاتل
۱۰۲		ز) مست نبودن قاتل
۱۰۵		ح) عدم فقدان اراده در اثر خواب، بی‌هوشی و نابینایی
۱۰۸		ط) مهدورالدم نبودن مقتول
۱۱۴		فصل سوم: صاحبان حق قصاص (ولیای دم)
۱۱۴		الف) ولیای دم چه کسانی هستند؟
۱۲۲		ب) چگونگی برخورداری و اعمال حق قصاص توسط ورثه

ج) حق قصاص در صورت وحدت قاتل و تعدد مقتول ۱۲۷	
د) حق قصاص در صورت وحدت مقتول و تعدد قاتل ۱۳۳	
فصل چهارم: عفو از حق قصاص ۱۳۷	
الف) عفو مجنی عليه ۱۳۸	
ب) عفو اولیای دم ۱۳۹	
ج) عفو ولی امر یا حاکم ۱۴۰	
فصل پنجم: ادله اثبات قصاص ۱۴۲	
الف) اقرار ۱۴۳	
ب) شهادت ۱۴۶	
ج) قسامه ۱۴۹	
د) علم قاضی ۱۵۲	

بخش سوم : تئوری های مهم در فلسفه مجازات

فصل اول: تئوری سزاده‌ی ۱۵۷	
الف) دیدگاه کانت ۱۶۱	
ب) دیدگاه هگل ۱۶۲	
ارزیابی تئوری سزاده‌ی ۱۶۶	
فصل دوم: تئوری اصالت فایده ۱۶۸	
الف) تئوری منع از راه ارتعاب و تهدید ۱۷۱	
ب) تئوری اصلاح و تحول ۱۷۱	
ج) تئوری تربیت ۱۷۲	
د) دیدگاه بنتام ۱۷۳	
اهداف مجازات بر اساس تئوری اصالت فایده ۱۷۴	
۱- بازدارندگی ۱۷۴	
۲- جبران (تلافی) ۱۷۷	

۱۷۸	ارزیابی تئوری اصالت فایده
۱۸۰	فصل سوم: تئوری مختلط یا متوسط
۱۸۴	فصل چهارم: تئوری اسلام در مورد فلسفه مجازات
۱۹۱	اهداف مجازات بر اساس بینش اسلامی
۱۹۱	الف) تأمین عدالت
۱۹۳	ب) بازدارندگی
۱۹۵	ج) اصلاح و تربیت
۱۹۶	د) تهذیب مجرم و تکفیر گناه
۱۹۷	ه) حفظ نظام اجتماعی
۲۰۰	فصل پنجم: نقش قصاص در تأمین اهداف حقوق کیفری اسلام
۲۰۰	الف) قصاص و تأمین عدالت کیفری
۲۰۷	ب) قصاص و حفظ نظم و امنیت اجتماعی (ارعاب عمومی)
۲۱۵	۱- حیات ناشی از اجرای قصاص
۲۱۵	۲- حیات ناشی از تشریع قصاص
۲۱۹	ج) قصاص و پیش‌گیری از انتقام فردی (تشفی مجني علیه یا اولیای دم)
۲۲۵	فصل ششم: بررسی تحلیلی اشکال‌های عمدۀ مجازات قصاص
۲۲۵	الف) غیر قابل اعمال بودن مجازات قصاص
۲۳۳	ب) قطعی نبودن مجازات قصاص و عدم توجه به حیثیت عمومی جرم قتل
۲۳۴	ج) تبعیض در اجرای مجازات قصاص
۲۳۹	نتیجه
۲۴۳	کتاب‌نامه

سخنی با خواننده

دانش‌های حوزوی در فضای تعاویلی سازنده میان پژوهش و آموزش سر برآورده‌اند. سرچشم‌های مطالعات حوزه را در تلاش‌هایی باید جست‌وجو نمود که به شکل‌گیری سنت دیرین ولی سرزنشه پژوهش و آموزش در حوزه انجامیده است. اکنون که هم، مجال پژوهش فراخ‌تر و گستردۀ تر، و هم اندیشه‌های مکتب‌های رقیب فربه‌تر و پرتراکم‌تر شده است جای دارد که حوزه‌های پرافتخار علمیه با بهره‌گیری از این دو مزیت دیرینه -که بیش از هزار سال در کنار هم زیسته‌اند- پیش‌آهنگی تاریخی خود را در مطالعات علمی امتداد بخشند.

البته در کنار ارج نهادن بر این تاریخ پرجذبه، بازخوانی وضعیت گذشته و ارزیابی وضعیت کنونی پژوهش و آموزش، یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است. نکته مهمی که از این بازخوانی و ارزیابی به دست می‌آید این که پژوهش اگر چه همواره در کنار آموزش زیسته و هرگز از حرکت بازنایستاده است اما بیش از آن که پیشگام باشد به تابعی برای آموزش بدل شده است.

دنباله رو کردن پژوهش برای آموزش -به ویژه در سده اخیر- از توانایی‌های آن، جهت نوآوری، کاسته است و در نتیجه، پژوهش بیش از آن که به نیازهای زمان پاسخ گوید، انبوهی از شروح و تعلیقه‌هارا -که از زوایای گوناگون به متون آموزشی نگریسته‌اند- گرد آورده است.

اگر پژوهش را اصل و پیشگام سازیم، علاوه بر این که آموزش از فرتوتی و کهولت رهیده و به فرایندی جذاب و پاسخ‌گو به نیازهای فزاينده بدل می‌شود،

پژوهش نیز آزادانه پای در عرصه اندیشه‌سازی می‌نهد و در عین حال بهره‌های روش و انگیزه‌بخش خود را در عرصه تلاش‌های آموزشی به محک می‌گذارد.

اکنون که فقه پنجه در پنجه موضوعات پیچیده زمان افکنده است برقرار نبودن تعامل مناسب میان پژوهش و آموزش، به داستانی دردآورتر و شکننده‌تر بدل شده است.

بدینسان فلسفه شکل‌گیری «پژوهشکده فقه و حقوق» آشکار می‌گردد. این پژوهشکده در راستای اهمیت‌دهی و اصالت‌بخشی به پژوهش اهداف زیر را پی‌گیرد:

۱. تعریف و تنظیم جایگاه پژوهش، و تلاش در جهت پیش‌گام‌سازی آن، به ویژه در موضوعات جدید؛

۲. روشن‌سازی تحقیق و مجھز نمودن آن به ابزارهای کارآمد و سازوکارهای پاسخ‌گو؛

۳. ایجاد تسهیلات علمی و عملی برای پژوهش و پژوهشگران.

یکی از عرصه‌های ممتاز فقه و حقوق اسلامی، احکام جزایی است. که در موارد زیادی از جمله قصاص، حد معینی را برای مجازات مجرمین معین کرده است. قرآن کریم نیز با تعبیر «ولكم في القصاص حياة يا أولى الالباب» با بیانی کوتاه و پرمحتوا به اثرات مثبت این مجازات اشاره می‌کند.

در مقابل برخی از نظام‌های حقوقی جهان معاصر مجازات قصاص را بروز نمی‌تابند و به دلایلی آن را منافی حقوق بشر قلمداد می‌کنند. بررسی فلسفه قصاص در اسلام و مقایسه دیدگاه‌های فقهاء و حقوق‌دانان اسلامی با دیگر مکاتب و نظام‌های حقوقی کاری شایسته است؛ که به یقین اذعان به قوت و ژرف‌اندیشی تعالیم اسلامی را در پی دارد. تحقیق حاضر با عنوان فلسفه قصاص از دیدگاه اسلام توسط فاضل محترم جناب حجۃ‌الاسلام قدرت‌الله خسروشاهی فراهم آمده است و در صدد تبیین این مهم می‌باشد.

ضمن تشکر از زحمات ایشان امیدواریم انتشار تحقیقاتی از این دست بر عمق هر چه بیش‌تر مباحث حقوقی اسلام بیافزاید و ویژگی‌های ممتاز حقوق اسلام را بیش از پیش بنمایاند.

پژوهشکده فقه و حقوق

مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی «پژوهشگاه»

مقدمه

شناخت فلسفه احکام اسلامی از موضوعاتی است که هم در امکان و هم در ضرورت آن بحث‌های زیادی وجود دارد. آیا برای انسان راهی برای درک و شناخت فلسفه احکام وجود دارد؟ و اگر وجود دارد آیا آن راه صرفاً بیان و تبیین خود شارع است یا این که عقل انسان هم مستقل‌آمی تواند به درک مبانی احکام و اهداف شارع نایل شود یا احياناً راهی مرکب از بیان شارع به همراه تحلیل عقلانی آن در این زمینه وجود دارد؟ به فرض این که راهی به سوی درک اهداف شارع در قانون‌گذاری وجود داشته باشد، آیا بحث و بررسی و طی کردن این راه ضرورت دارد یا یک بحث بی‌ثمر و فاقد هرگونه کاربرد علمی و عملی است؟

قبل از وارد شدن به این مباحث، لازم است مسیر این بحث را از بحث فقهی جدا کرد. در فقه امامیه، عقل به عنوان یکی از منابع احکام پذیرفته شده، ولی قیاس که استدلال عقلی ظئی برای اثبات و شناخت احکام اسلامی است، مردود دانسته شده است. در قیاس، شناخت علت حکم و اثبات آن در مورد دیگر لازم است؛ مثلاً برای اثبات این که حکم آب‌جو، حرمت است، باید اثبات شود که علت منحصرِ حرمت شراب، مستکنندگی آن است و آب‌جو نیز مستکننده است، بنابراین، آب‌جو نیز حرام است، زیرا علتِ حکم، همواره موجب تعمیم حکم یا تخصیص آن می‌شود.

ولی از آن جاکه شناخت علت حکم به صورت قطعی امکان پذیر نیست، لذا نمی‌توان بر فرض اثبات آن در موارد دیگر، حکم شرعی آن موارد را نیز اثبات نمود. عدم امکان به کارگیری این شیوه استنباط در فقه امامیه، مانع از پرداختن به موضوع دیگری به نام فلسفه احکام نیست. همان‌گونه که در بخش اول این کتاب خواهد آمد، علت حکم با فلسفه و حکمت آن متفاوت است؛ فلسفه حکم عبارت از مصلحت و مفسده‌ای است که زیربنا و اساس یک حکم شرعی است و شارع برای تحقق آن در فرد، جامعه یا در هر دو، به تشریع آن حکم پرداخته است و بدون تردید این مصالح و مفاسد به صورت نوعی مورد توجه قانون‌گذار بوده است و عدم تحقق آن‌ها در یک یا چند مورد، خدشه‌ای به عمومیت و کلیت آن حکم وارد نمی‌کند، همان‌گونه که نسبی بودن این مفاسد و مصلحت‌ها، مانع از جریان این احکام نمی‌گردد.

بدون تردید، در این عالم، مصلحت انسان‌ها در مواردی با پک‌دیگر تعارض پیدا می‌کند، همان‌گونه که مصلحت افراد با مصلحت عمومی ممکن است در تعارض و تزاحم واقع شوند و در این موارد راهی جز تقدیم مصلحت اهم بر مصلحت مهم وجود ندارد. شارع نیز احکام خود را بر اساس همین قاعدة عقلی تشریع نموده است و به همین دلیل گفته شده است که احکام دائر مدار حکمت و فلسفه خود نیستند. بر خلاف علت حکم که حکم همواره دائر مدار آن است و با تحقق آن، حکم نیز تحقق پیدا می‌کند و بارفتن آن، حکم نیز متفق می‌شود؛ مثلاً گفته شده است که علت حرمت شراب، این است که موجب مستی می‌گردد^۱، لذا اگر به سرکه تبدیل شود، چون دیگر مست‌کننده نیست حرمت آن از بین می‌رود، ولی وقتی از فلسفه حرمت شراب سخن گفته می‌شود، منظور این است که نوشیدن مایع مست‌کننده چه اثرات سوئی برای فرد و جامعه به همراه دارد و چرا خوردن این‌گونه مایعات از طرف شارع ممنوع گردیده است. طبیعی است که عدم امکان شناخت علت حرمت شراب، مانع از بررسی آثار و

۱. الخمر حرام لانه مسکر.

نتایج نوشیدن این مایع نیست. یک محقق می‌تواند بدون این‌که علت حرمت آن را بداند به بررسی آثار سوء‌صرف از این نوشیدنی بر سلامت جسمانی انسان‌ها و نیز بر روابط اجتماعی آن‌ها بپردازد.

بنابر این، ممنوعیت قیاس در فقه امامیه، نباید مانع از پرداختن به مباحث مهم فلسفه احکام گردد؛ اتفاقی که به نظر می‌رسد در گذشته واقع شده است و ما در میان آثار اندیشمندان مسلمان شیعی کم‌تر به اثری مستقل و جامع در زمینه فلسفه احکام بر می‌خوریم و به جرئت می‌توان گفت که این موضوع هیچ‌گونه سابقه مکتوبی ندارد. برخلاف فقهاء و اندیشمندان اهل تسنن که در این زمینه کتاب‌های مستقلی نوشته و از قدیم به این موضوع توجه داشته‌اند.

با مفروض دانستن این اصل موضوعی که احکام اسلام در مرحله ثبوت مبتنی بر مصالح و مفاسد واقعی است^۱، سخن در مرحله اثبات این مبانی است، آیا در این مرحله، راهی به سوی کشف مصالح و مفاسدی که زیربنای احکام اسلامی هستند وجود دارد یا خیر؟

آنچه در این کتاب مورد بررسی قرار گرفته این است که احکام اسلام، علاوه بر این‌که از طرف خود شارع در موارد متعدد مدلل گردیده است و حکمت و مصلحت بسیاری از احکام تبیین شده است، از طریق عقلی هم قابل توجیه و تبیین می‌باشد. خود شارع نیز به تأمل و اندیشه در مورد بسیاری از احکام دعوت نموده و از انسان‌ها خواسته است که عقل و اندیشه خود را در تحلیل احکام به کار گیرند؛ از جمله در مورد قصاص، وقتی خود شارع فلسفه آن را بیان می‌کند، خطاب خود را متوجه صاحبان فکر و اندیشه می‌کند و می‌گوید: «ولكم في القصاص حياة يا أولى الالباب»^۲ و این اشاره به این واقعیت است که تنها صاحبان فکر و اندیشه و عقل می‌فهمند که قصاص موجب حیات خواهد بود.

۱. این اصل در بخش سوم به طور مبسوط مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۲. بقره (۲) آیة ۱۷۹.